

REDACȚIUNEA,
Admistrăriunea și Tipografia
Brașov, piata mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primește.
Manuscrise nu se retrimit.
INSERATE
se primeste la Admistrăriunea în
Brașov și la următoarele
BIROURI DE ANUNTURI:
In Viena: la M. Dukes Nachi.,
Nux. Angenfeld & Emeric Lea-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Opelik.
In Budapest la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsébet-körút)
PRETUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmonic pe o coloană 10
bani pentru o publicare. Pu-
blicările mai dese după tarifa
și invocată. — **RECLAME** pe
pagina 8-a o serie 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVI.

Nr. 217.

Brașov, Miercură 1 (14) Octombrie.

1903.

NOU ABONAMENT

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Octombrie st. v. 1903

se deschide nou abonament, la care invităm
pe toți amicii și sprijinitorii fției noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24
corone, pe săptămuni 12 corone, pe trei luni
6 corone, pe o lună 2 corone.

Pentru România și străinătate: Pe un
an 40 franci, pe săptămuni 20 franci, pe trei
luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se poate face mai ușor
prin mandate postale.

ADMINISTRĂRIUNE.

Un fiasco al koșuthiștilor.

Orice ar dice matadorii oposi-
tiunei maghiare, ori cât de mult s'ar
lăuda ei cu succesele negative, ce
le-au eluptat prin obstrucție, răs-
turnând ministeriile unul după altul,
fapt este și remâne, că criza de față,
între alte multe urmări ce le-a avut,
a dat de gol și slăbiciunea și insu-
ficiența opoziției extreme maghiare.

Grătie legei, ce s'a adus sub
Colomann Szell relativ la jurisdic-
țiunea Curiei reg. în cestiunile de
controversă electorale, stânga estre-
mă a putut să fie reprezentată în
cameră în număr destul de important
pentru ca la rândul său să păță face,
cu șanse de succes, obstrucție,
venindu-i în ajutor și defectele re-
cunoscute ale regulamentului came-

rei ungare. Obstrucție în dietă și
sgomot internal acolo și prin dife-
ritele ținuturi din teră, pe unde es-
tremii au aderentii mai numeroși, au
scutit face independenții de totușu-
ne. Un lucru însă, pe lângă toate
silințele, ce și le-au dat, le-a fost cu
neputință, a dovedit adecație înăuntru
și în afară, că în adevăr ei sunt,
car și ar stăpâni spiritele, și ei, car și
ar predomina opiniunea publică în
Ungaria.

Necum șoviniștii estremi maghiari
să fi putut demonstra acesta
față cu marea majoritate nemaghiară
a populației statului, dăr ei n'au
fost și nu sunt capabili să influen-
țeze în mod hotăritor nicăi măcar
opiniunea publică maghiară din
ținuturile, car întotdeauna au mers
mână 'n mână cu maghiarismul.

Despre insuficiența puterii și in-
fluinței lor chiar și față cu totalitatea
conventionalilor lor, au trebuit să se
convingă opoziționalii koșuthiști și
independenți în deosebi cu ocazia unei
desastruș, ce l'au suferit în aduna-
rea comitatului Pestei, care s'a ținut
în capitala ungură.

Cel dintâi comitat din teră, cum
le place Maghiarilor a numi
de obicei comitatul Pestei, a stat
până acum în toate cestiunile na-
ționale maghiare pe partea postula-
telor extremilor. Totdeauna a cochetat
en koșuthiștii și a căutat să stea în
fruntea demonstrațiunilor puse la
cale pentru mai mare glorie a ma-
ghiarismului. Si acum în urmă scim,
că comitatul Pestei a luat poziție
pentru postulatele naționale ma-
ghiare în cestiunea armatei comune,
fapt care a produs mare amărăciune
în cercurile curții din Viena.

Cu toate aceste și cu tot entu-
siasmul prefăcut al păturilor jidano-

maghiare din acel comitat pentru
standardul stângii estremă maghiare,
comitatul Pestei în adunarea sa de
înăuntru nu a voit să tragă consecințele
din atitudinea sa anterioară, s'a codit
și s'a retras când se trata de a scăde
pe Ludovic Kossuth din strîmtore
și de a-i asigura lui și partidului
său o victorie principiară și morală,
ba de a-i ajuta chiar în mod real
să execute planul de bătălie croit
de opoziție.

A propus Kossuth ca comitatul
să interdică funcționarilor orașelor
și comunelor de sub jurisdicția sa
de a incassa dările, car și n'au fost
votate de dietă.

Fr. Kossuth a pledat însuși în
adunare pentru propunerea sa și a
încheiat esprimându-și firma speranță,
că comitatul Pestei nu va lăsa să-
cadă din mână nici de astădată
stăgul național. Unul din adjutanții
lui, deputatul Hollo a spus, că comi-
tatul s'ar face de ris de către nu ar fi
consecuent și, după ce a aprobat
procedeul obstrucției, ar umbla
acum să eliminate din lege dreptul
de denegare a dărilor.

Avea reson, poate, Hollo din
punctul său de vedere extrem, adu-
narea comitatensă din Pesta însă a
respins cu o majoritate de trei voturi
propunerea lui Kossuth și astfel
a documentat, că nicăi în „întâiul
comitat“ al Ungariei independenți
nu pot fi siguri de reușită.

Pentru ce atâtă gălăgie, când
Kossuth cu ai săi sunt așa de slab?

Puțin le ajută că estremii pun
vină pe fispanul aceluia comitat, Fr.
Beniczki; că-l declară de cea mai
netrebnică și păcatosă slugă austriacă,
afirmând, că a făcut o pre-
siune ne mai pomenită asupra func-
ționarilor și că a falsificat votarea.

Fapt e, că la votarea nominală
pentru propunerea lui Kossuth au
votat 118, și contra ei 121 și că
prin urmare stânga estremă a suferit
un mare fiasco.

Orice cui s'ar datori acest desa-
tru, el nu va contribui niciodată
a redica prestigiul opoziției indepen-
dente în teră.

Cantități mari de cartușe. Diarul
„Ellenzék“ din Clușiu aduce scirea, că
diilele acestea a sosit la Clușiu o cantitate
mare de cartușe, car și au fost reținute la
Apahida, ca să nu fie bătător la ochi, și
d'acolo au fost transportate în săptămâna
furgoane militare la Clușiu.

In legătură cu aceasta, același diar
spune, că diarul „Nation“ din Berlin a
publicat un comunicat inspirat din Viena
și reprobus fără comentar de oficiul
„Magyar Nemzet“, în care se dice:

„Ungaria nu poate fi stat independent
din cauza situației sale și a împrejurării,
că nu este locuită de o rassă unitară. Ea
nu se poate susține, decât ca parte alcă-
tuitore a unei mari monarchii. Dică Ungaria
nu vrăi să-și înțeleagă situația, nu
va rămâne altceva, decât a se face apel
la naționalitate, lăsând pe Maghiari la o
parte.“

„Cu alte cuvinte — continuă „Ellen-
zék“ — camarila declară, că vrăi să scăde
o altă ediție a anului 1848 și se arunce
Austria în vîrtejul sinuciderii. Numai —
termină „E—k“ — să vegheze comitatele
noastre, ca din tainicile transporturi de
cartușe să nu ajungă „din greșeală“ unele
în mâinile naționalităților.“

Precum vedem, unele foi ungurescă
au început să vadă cai verdi pe păreți,
căci transportul cartușelor se face în fie-
care an pe acest timp. Conscienta rea
însă nu-i lasă pe șoviniști să dormă li-
niști și în cele mai inofensive lucruri
văd pregătiri pentru răsboiul civil și can-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Mania și speciile ei.

De Theo Seelmann.

Orice cît de interesant ar fi domeniul
psychopatologiei, totușu cele mai frapante
apariții ale bôbelor sufletești sunt acele
car și sunt cunoscute sub numirea de
mania. Acestea nu se ivesc subit, ci au o
evoluție lentă și durată adesea ani de
dile, pe când bolnavul trece încă de sănătos-
și își indeplinește datorile vocațiunii.

Mai ales megalomania și mania per-
secuțiunei, atât de frecuente în timpul din
urmă, numai arare-ori se pot constata chiar
de la începutul lor. Tot așa și mania cul-
pabilității, care adesea se manifestă ca
mania religiosă. Va fi interesant deci a
expune nasarea acestor manii de la înce-
putul lor, pe baza mărturisirilor proprii
ale maniacilor.

Una dintre manii, care adesea se
manifestă însotită de melancolie, este
mania culpabilității. Își are originea în
maladii corporale, asupra căror numai
arare-ori găsim lămuriri. Bolnavul, care la
început își vede cu zel de datorii sale,
începe a avea o purtare din ce în ce mai
deosebită de purtarea sa anterioră. Stă-

ciasură întregă, adenei în cugete, pe un
loc, își frâne mânile său își sbârlesc
părul, ér din timp în timp oftă greu.
Față cu cei ce-l înconjură, caută din adins
a-și ascunde dispoziția. Când se crede
observat, se reculege și simulăză o purtare
prietenosă. Nu e însă capabil a-și stăpâni
melancholia pe timp mai îndelungat. Dică
membrii familiei își exprimă îngrijarea, el
își linistesce, spunând că a avut cutare său
cutare neplăcere în oficiul său și asta e
pricina măhnirei lui, care de sigur are să
trăea în curând. Tot așa precum își înde-
plinește datorile vocațiunii, își cultivă și
îndatoririle sociale. Se duce săra la sindro-
fii și caută a arăta interes pentru toate,
în realitate este însă tăcut și se retrage
înțepător. Într-aceea în interiorul său el este
copleșit de o durere din ce în ce mai
acută, a cărei cauză nici el singur nu o
princepe. Sensația, că îl amenință o nenoc-
rocire, la care el părtă vina, îl cuprinde
din ce în ce mai mult. Dică bolnavul este
comerçant, începe a-și revisui registrele
și a face socotele peste socotele, torturându-
se cu gândul, că a făptuit o nedreptate
și nu scie unde. El devine din ce în
ce mai misantrop, se isolă de familie,
se închide în odaia sa și se mistue în
gânduri chinuitoare. Acuzațiile și reproșu-
rile, ce singur și le face, se înmulțesc și

ajunge în cele din urmă la convingerea,
că trebuie să-și piardă averea, că familia
fi va rămâne pe drumuri și că el s'a
făcut culpabil înaintea lui Dumnezeu și a
oménilor. El se mai îmbărbătează odată și
cercă a se reculege și linisti, însă acesta
ultimă sfârșită se stinge în curând, și el
perdește și voia, se impacă cu sorrtea.
Își pierde orice credere în sine și locul
ei îl ocupă convingerea despre nevred-
nicia proprie. Plâng și se jefuesc necon-
tent, acuzați de păcatosenia sa, și
susține, că nu mai are dreptul la viață.
Mania culpabilității a îsbucnit.

Viața sufletește a unui asemenea
bolnav, o vom pute să examină mai exact,
dickă vom considera zugrăvirea, ce o face
în sănătoșat asupra suferințelor sale.

„Când am fost dus la sanatoriu“, se
dice în acesta descriere, „mi-se părea că
persoanele, ce erau acolo, purtau hainele
mele. Eram convins, că toți din împrejurimea
mea, mă socotesc de criminal. În
cele dintâi luni nu pricepeam, cum de
mi-se dă o așa îngrijire, când după pă-
rere mea, trebuia să mă aștept la trata-
mentul cel mai riguros. Credeam, că nici
apă și pâne nu mi se cuvine, și de aceea
nu voiam să mănânc, nici să dorm. Ave-
rea o socoteam perdută, familia ajunsă la
sapă de lemn, nevasta mea, care venise

să mă vadă, credeam că nu e adevărată
mea soție, ci o femeie streină, îmbrăcată
ce e drept întocmai ca soția mea, însă
trimisă să mă spioneze, pentru ca să mă
tradeze apoi directorului.

„Luni întregi n'am beut apă. Numai
dimineață când mă spălam, orice în baie,
profitam de momentul, când mă credeam
neobservat și beam pe fură, fără să mă
sinchisesc, dică apa era amestecată cu
soponelă, orice era căldicică. În grădină
priviam cu placere la apa de plăie, cum să
sbea în pământ și îmi venia poftă să o beu.
Mi-se părea, că prin mine să o trăvăit aerul.
Așteptam să piară totă omenimea și să
rămân eu singur în lume. Așteptam din
di în di să se sfîrșească alimentele institu-
tului și că în cele din urmă va trebui să
mâncăm pisicile, ce erau acolo și eu voi
trebui să înghiți cu piele cu tot motanul
cel mai mare, de care totdeauna aveam
friță. Si ca să-l pot înghiți fără greutate,
îmi venia să iau un cuțit să-mă taiu gura
până la urechi, apoi să-mă scot totă dinții.
Tote acestea numai ca să păță aluneca
motanul mai ușor. Ca să fac încercare,
mă sfîrșiam adesea să-mă bag șumul în
gură, fără să reușesc.“

(Vă urma.)

tități de cartușe în posesiunea naționalităților. Oribil!

Rusia și Bulgaria. Diarul rusesc „*Petersburgskaja Vjedomost*“ vorbind despre relațiunile turco-bulgare și în special despre Bulgaria, scrie următoarele:

„Putem asigura pe omenii politici bulgari, că rezolvarea pacnică a cestuiunei este foarte apropiată, că ea va fi satisfăcătoră într'un mod neșteptat și că se va dovedi, încă odată, că fără ajutorul Rusiei nici odată nu se pot obține rezultate favorabile.... Cestiuinea este numai de câteva săptămâni, până ce se vor luce măsuri necesare pentru a pune pe Turcia în neputință de ași mai bate joc de Europa. Este lucru prea natural, că având a se îndeplini un plan complicat, reușita căruia depinde de împăcarea numeroselor interese prea incurate; că pentru a îndeplini așa ceva, este nevoie de timp, câte-o dată chiar de mult timp. Trebuie încă în asemenea casuri și mult sânge rece, ceea-ce lipsesc tocmai unui popor tiner cu nervi desordonați, ca cel bulgăresc.

„In Rusia pricepe fără bine starea sufletească a Bulgarilor, cări se găsesc în apropiere imediată cu măcelurile și incendiurile din Macedonia și sunt nevoiți de a trăi în pretenție cu sistemul de guvernare cu ciomagul. Tocmai de aceea Rusia se îngrijesce de sărtea lor și caută a rezolvi cestiuurile pendente, bine înțelese nu așa cum le trănesce prin cap Bulgarilor, dărău așa cum e mai bine. Si dacă Bulgaria nu vor să admită, că Rusia judecă lucrurile mult mai bine decât deneșii, acăstea este absolut indiferent pentru politica rusescă...“

„Credem, că datoria noastră este să sfătuim serios pe Bulgar și să se lasă de apucăturile unui copil răsfățat, care cu plănsete și sibiere cere îndeplinirea capriciilor sale, în timp ce frații lui mai mari sunt tocmai ocupați și îngrijiti. Primul rezultat al unei astfel de purtări gălăgișe și fără prevederea viitorului, este că *ne găndim cu mai mare simpatie la alți membri ai familiei slave* nu mai puțin încercăți, dărău ceva mai modestă.“

In ajunul congresului din Sibiu.

Mâne, în 1 (14) Octombrie, se va deschide congresul național bisericesc gr. or., ca reprezentanța întregei provincii metropolitane a Românilor ortodoxi din Ardeal și Ungaria.

Duminecă seara au sosit în Sibiu PP. SS. LL. episcopii Nicolae Popaea (Caransebeș) și Ioan I. Papp (Arad), archimandriții Augustin Hamașea (Arad) și Filaret Musta (Caransebeș), protopresbiterii Mihai Popovici (Orșova) și Dr. George Popovici (Lugoj), spre a lua parte la ședințele consistorului metropolitan în scopul pregătirei agendelor pentru congres.

„Tel. Rom.“ nr. de la 13 Octombrie st. n. se ocupă la loc de frunte cu chemarea congresului ca suprem for chemat a da direcțione și a regula întregul mers al desvoltării organismului bisericei gr. or., și vorbind despre agendele congresului, scrie între altele:

„Între agendele importante cu cari va avea să se ocupe congresul în sesiunea aceasta, pe căt suntem informați, sunt și propunerile consistorului metropolitan cu privire la *înființarea nouelor episcopii* și cu privire la *unificarea planului de învețământ* în institutele noastre teologice, pedagogice și în școlile noastre populare.

In ambe aceste cestiuuri vitale și de mare importanță pentru ulterioara desvoltare a bisericei și poporului nostru, în urma însărcinărilor date prin ultimul congres, consistorul metropolitan a pregătit raporte detaliate, și anume cu privire la *înființarea episcopilor* celor nouă și pregătit un plan exact și detaliat asupra modelui și tuturor condițiunilor de realizare practică a acestor eparchii; er cu privire

la unificarea planului de învețământ pentru institutele teologice, pedagogice și școlile populare din întrăga metropolie, consistoarele eparchiale au fost invitate a designa bărbăți de specialitate, cari să ieșe parte la ancheta școlară spre scopul indicat. Această anchetă întrunindu-se, a pregătit proiectele de planuri, cari sunt deja înaintate consistorului metropolitan și vor servi deci de bază congresului la unificarea planurilor de învețământ.

Nu ne îndoim, că în aceste cestiuuri mari, membrii congresului vor fi condusi de spiritul evangeliei Domnului; er desbaterile, precum în trecut, așa și în viitor se vor ține la un nivel înalt...“

Spre descurcare?

Evenimentul dilei fil constituie audiențele ce li-sau dat eri, Luni, contelui Iuliu Andrássy, contelui Stefan Tisza și deputatului Dionisie Perczel, fost ministru de interne și president al camerei deputaților pe timpul lui Banffy.

Când s-a lăsat în cercurile politice budapestane svonul, că acești trei bărbăți de stat unguri au plecat la Viena, unde au fost chemați de Maj. Sa monarchul, combatanții pentru postulatele naționale extreme au rămas ca trăsnici.

In audiențele, ce au avut loc eri, nu s-a luat o decisiune definitivă asupra rezolvării crizei. Audiențele par a fi avut numai caracter informativ. Acăsta reiese cel puțin din declarațiile ce le-au făcut Tisza și Perczel eri sără după reîntoarcerea lor din Viena. Tisza s-a spus, că n'a primit încă însărcinare de a constitui un cabinet, er Perczel a declarat asemenea, că audiența ce i-sa dat, a fost de caracter escluziv informativ. Restul audienței lui Perczel — dice una din foile maghiare — este, că monarchul a voit să afle dela el, în ce mod s-ar putea face capăt anarchiei parlamentare.

Pe diua de adăi, Marti, au fost din nou chemați la Viena contele Stefan Tisza și contele Khuken-Hedervary. Scirea acăsta a potențat și mai mult îngrijirile taberelor obstrucționiste și a umplut de presimțiri sinistre elementele, cari în venirea lui Tisza văd reinviând vechiul sistem al regimului tiszaist. In audiența de adăi, e aproape sigur, Maj. Sa va da contelui Tisza autorisare formală de a constitui guvernul.

Diua de adăi însăși, deci, un punct marcat în situația politica ungară. E punctul de la care pornește jaciunea de descurcare și este, pote, și începutul unui period de al cărui sfîrșit nimănii nu poate încă să-și dea sămă, o desmetecire cam neplăcută din visurile aurii despre o armată națională maghiară.

Mai mult decât toti pare a fi opărit și desilusionat contele Albert Apponyi. Se crede anume, că el va fi isgonit din scaunul de președinte al camerei. In casul acesta, el și aderenții săi vor părăsi partidul liberal și vor forma un grup opozițional în cameră. Intrebarea e însă: cătă vor ești din partid? Unii cred, că 60-70, alții din contră dic, că mai mult de 20-30 nu vor urma pe Apponyi.

Un semn al timpului este și faptul, că în adunarea generală a comitatului Pesta, tînuită eri, majoritatea membrilor a respins propunerea lui Francisc Kossuth de a se interdice incassarea dărilor. Va să dică, în centrul, în inima țării elementele cari amenință cu „resistență pasivă“, n'au putut dobîndi ceea-ce au dobîndit majoritatele artificiale de prin alte comitate, cari s'au arătat mai „patriotice“ decât „patriotii“ din „capitala țării.“

Una din foile maghiare fruntașe trecește în revistă evenimentele dilelor din urmă dică:

„Avem nevoie de totă forță morală, ca să nu ne pierdem echilibrul în timp ce ne aşteptă.“

Așa este. Taberele obstrucționiste și neobstrucționiste maghiare, au început o luptă, care este că se sfîrșesc ca ori-ce luptă ce se pune în scenă fără forțe suficiente; și apoi e legea firei, că ori-ce suisare și coborîs.

Probleme economice și sociale.

(11) (Urmare)

A doua di am continuat drumul la Sebeș cu căruțele. Plutirea lemnelor de brad se terminase pe rîu, er a celor de fag nu începuse, căci se fac de ordinăr tîrnă. Pretutindenea erau încă trunchi resleți aninați unii de alții ori pe cele prunduri, seu de colții și blocurile de pără, cari așteptau numai unda ori îmbolindirea din partea omenilor, ca să se pună erăși în mișcare. Lucrători români armati cu mari cange și șepoie erau ocupati cu tragerea și împingerea lor la apă, pentru a curăța rîul de ei și a-i aduna la grătarele de la Petrifalău și Sebeș. Lemnăria de brad este arîndată de stat firmei Baiersdorf din Sebeș. Rîul este curățit și întreținut în stare de a fi plutitor, ca și soselele din munți, de către erar.

Deosebit de plutirea lemnelor din pădurile erariale, s'a mai acordat permisiunea de plutire pentru lemn și la particularii firmei Baiersdorf din Sebeș și d-lui P. Barcianu din Orăștie pentru scătarea de lemnărie din pădurile ce tin deneșii în arîndă și esploatare pe frontieră României ori chiar dincolo de frontieră. D-nul P. Barcianu este în partea locului singurul dintre Români, care dispunează de ceva stare materială, nu s'a înstărinat și n'a căutat să devină advocat — carieră și ramură atât de dorită pentru a deveni independent — ci și-a pus inteligență și capitalul seu în serviciul poporului și nemului, *punând în valoare* comori neespătate, ori și necunoscute și dând la sute de familii căstig și pâne acasă. Onore lui! Dacă ar găsi numai căt mai mulți imitatori.

In România Grecoi, Bulgarii și Iordanii luau întâi păduri de la stat și particulari în arîndă, ca prin esploatarea lor să devină arîndăși de moșii și moșieri, și forte mulți din ei au făcut stare și averi mari. Români transilvăneni, acasă și în teră, nu cunoșteau alta, decât estragerea rădecinilor și conjugarea verbelor nerugulate latinesc și grecesc, — și auvii imense de sute de milioane florini stau acasă neespătate, necunoscute, ignorante, er băncile românesc nu găsesc aplicări și fructificare pentru capitalurile lor, decât dând banii la omeni, ca să plece spre America.

Rîul Sebeș este precum vedem, o arteră de comunicație și trafic de lemn de milioane, care se poate spori încă considerabil. Traficul mare este deschis; cel mic abia există de nume. Pe tot parcursul rîului n'am întîlnit și văzut decât căteva *joagere* (ferestre de apă), ca să le poți număra pe degete decât nu vor fi și acele în mâini străine. Cădere de apă destulă pentru sute de mii de cai putere — lemnăria trece pe dinaintea ușei — dărău este cine să o lucreze și fasoneze. Producătorul în mic și în ramura aceasta poate lupta și concura cu cel mare — căci spesele de regie sunt mult mai mici — munca proprie.

După opt dîle aceeași chestiune și dorință mă duse pe valea Strâmbăi la Șinca-veche, unde tot firma Baiersdorf din Sebeș luase de la comună o bucată de pădure veche în esploatare. Șinca-vechi ca și Jinarii foști grăniceri, au și ei mari păduri — dărău ce folos, căci parte din ele sunt devastate, er brădetul la loc rău greu de esploatat, aproape imposibil și inaccesibile cu mijloacele ordinare ale comunei. Folosul și venitul din pădure, afară de păsunatul cu vitele, constă în aceea, că fie-care facea căte un stângă deouă de blane pentru vîndare pe an, pe care pănată facea și aducea omul acasă, le transporta la oraș distanță de 32 klm, de 2-3 ori cu carul și abia i-se plătea munca lui. La 250 familii cu carăle circa 400 stângări pe an. De un venit și beneficiu propriu al comunei din pădure, nici vorbă nu putea fi. Măiestri lemnari, cari să facă diferite uinelte din lemnul de fag etc., nu sunt.

Acum după tâiera irațională s'a interdis în urma luării pădurilor în administrația statului, și s'a interdis facerea stângărilor: comuna a dat în exploatare un complex de vr'o 350 jugăre de pădure 2/3 părți fag și 1/3 brădet firmei B. Firma având pădure de exploataat în complex mai mare, pe lângă un preț bun de metru cubic ce plătesc comunei, a regulat îndată drumurile și a făcut tot poduri nouă și solide peste ape, a construit și un ferestrău sistematic pentru debitarea si fasonarea lemnului, a făcut drumuri nouă și sosea de cară și trăsuri acolo unde n'a călcăt înainte rótă de car, er pentru scoborirea lemnelor din munte pănată la ferestrău, a construit un scoc de 7 klm. lungime pe care au să vină lemnale singure aduse de apă în 10 minute pănată la ferestrău. Sătenii din satele vecine — *grănicerii cei voinici și chipeni* — cari treceau cu duimul în România, ca să intre ca servitori și măturători pe la cele prăvălii și rândăși pe la bucătăriile din Bucuresc, când în serviciu, când fără serviciu, vor găsi pe ani de dile căstig și ocupăriune la ei acasă și pe hotarul lor la doborțul, scurtat și fasonatul lemnelor; cei cu cară la transportul de material confectionat gata și în fabrică. Fabrica le plătesc omenilor diua de muncă cu 1 fl., 1 fl. 20 cr. și pănată la 1 fl. 50 pentru 8 ore de lucru vara și érna. Cei cu brațele ca și cei cu vite și cară vor găsi ocupăriune și căstig pe ani de dile și un căstig regulat, nu ca cel problematic din Téră. Comuna intră după 5 ani în stăpânirea absolută a scocurilor și canălului, și va putea pune și ea în valoare și esploatare și celealte părți de pădure ale ei pănată la 8000 jugăre.

(Va urma.)

SCIRILE DILEI.

— 30 Septembrie v.

Congregația comitatului Brașov este convocată în adunare generală ordinară de tîrnă pe diua de 17 Octombrie 1903 la orele 10 a. m.

Pelerinaj studențesc la Seghedin. In Budapesta s'a pornit o mișcare printre studenți, ca se facă un pelerinaj pe jos pănată la Seghedin, unde înconunând cu mare solemnitate monumentul lui Kos-suth, să „expieze profanarea“. Pelerinajul va porni adăséu înăne și se va opri în orașele Kecskemet, Ozegléd, Kiskunfélegyháza, dărău pretutindenea serbări în amintirea lui Kos-suth. A cincia di vor sosi la Seghedin, unde vor fi primiți cu mare tămbălău. Tinerilor studenți s'au asociat numărăți deputați.

Străinii în România. Unele diare, și, ce este mai caracteristic, unele diare guvernamentale române — semnaliză ca un pericol național faptul că cea mai mare parte din moșile din Moldova au ajuns să fie în stăpânirea temporală — unele chiar perpetuă — a unor străini. Astfel „Observatorul“, „Voința Națională“ și „Secoul“ vorbesc de un străin, care are astădi peste o sută de moșii în arîndă. In Moldova 80 la sută din moșii sunt arendate de străini; in Muntenia proporția este aproape asemenea. Faptul este destul de vorbitor și nimănii nu poate tăgădui, că el constituie un pericol și încă un mare pericol național. De mult încă industria și comerciul nostru este acaparat de străini; rămâne insă principalul isvor de bogăție pe care străinul nu-l atingește, pe care constituie tărei il pusește la adăpost de lăcomia străină. Străinii au găsit mijlocul însă ca să acapareze și acest isvor, luându-l în arendă. Se vorbesce chiar de unii bogăți străini arendăși, cari au cumpărat chiar moșii pe numele unor personajii cu multă trecere. Astfel se înconjoră articolul din constituție, care opresce pe străin de a cumpăra pământuri și totodată se trece peste legătură interdică străinilor de a se stabili la sate. Căci e lesne de înțeles că arendăsu-străin va aduce cu el o legiune întrăgătoare slujbașă, șine de încredere, străini și el. Pericolul este destul de serios, căd amenință cu înșinare principalul isvor

de bogătie a noastră, și la el trebuie să se gândescă orice bun Român. („Vremea”)

Congresul societății „Gustav Adolf, despre care am amintit eri, a fost un prilegiu pentru a cunoaște tendințele urmărite de această societate. S-a văzut anume, că societatea are tendințe de expansiune și că se interesază de aproape de coreligionarii din străinătate, în special de cei din Boemia, Brasilia (America), Austria de sus, Lotaringia, Stiria, Florenta (Italia), România. Președintele Pank a dispus în discursul său următoarele cuvinte: Problema societății Gustav Adolf nu este limitată prin naționalism; un spirit puternic ecumenic o însuflare neconitenit, în toamna cum a însuflat acest spirit și pe regele Gustav Adolf, al cărui nume îl portă și care a întemeiat prima comunitate evanghelică în Constantinopol.... Tinta noastră trebuie să o largim din ce în ce mai mult.

Întâmpinare. La scirea dilei publicată în numărul de eri (216) al făiei noastre sub titlul „Sinod parochial” d-l Arseniu Vlaicu ne trimite o întâmpinare, în care d-sa declară, că nu-i adevărat, că cei cinci membri ai comisiunii alese în acel sinod, ar fi fost aleși cu majoritate covîrșitoare în contra propunerii sale, căci — dice d-sa — „o astfel de propunere a fost departe de mine. Patru membri din comisiune au fost aleși și cu aderarea mea deplină. Eu am făcut propunere de nealegere numai față de o singură persoană”....

Imobilul „Tipografiei”, institut pe acțiuni în Sibiu se va vinde prin licitație publică cu prețul de strigare 195000 cor., eventual și mai jos, la 11 Ianuarie 1904.

Afacerea fraudelor din București Curtea de apel secția I — înaintea căreia s-a judecat apelul înculpătorilor, al părții civile (statul) și al primului procuror, în afacerea fraudelor de la finanțe — a întărit sentința tribunalului relativ la Vasile Dumitrescu, Dan Albahary și Aron Behar, a urcat pedepsa lui Bally la 22 luni închisore și a scăzut suma de daune interese ce au a le plăti Marcu Albahary și Behar statului, la 900.000 franci. Opoziția lui Parisianu, care a fost condamnat în absență, se va pertracta separat.

Turburări electorale bulgărești. „Agenția telegrafică bulgară” dă următoarea relație reală asupra turburărilor produse la Tîrnova cu ocazia unei alegerilor pentru Sobranie. Pe când d. Daneff, unul din șefii partidului Zancovist, tinea un discurs politic în sala bibliotecii municipiale, cățiva din asistență l-au întrerupt, strigându-i, că vorbele nu i-se potrivește cu faptele. Imediat cățiva partizani ai d-lui Daneff se repetă cu revolverse și cuțite la cei cări intrerupseră, din care cauza s-a produs o învălmășală. Mai mulți asistenți au fost maltratați, și unul rănit la cap. Poliția a intervenit imediat pentru a proteja persoanele amenințate, dăr a fost maltratată și agenții au avut eghiletele rupte. Colonelul Kerkoff, comandantul brigăzii, treceând din întâmplare pe acolo, a intervenit și a restabilit linisteia prin însemn și povete. Colonelul a dat apoi ordin, ca patrula să circule prin oraș de temă reinoarei turburărilor, cări din ferire nu s-au mai repetat.

Teatru german. A sără s-a reprezentat cunoscuta operetă „Die Fledermaus” astăzi se repetă drama „Das grosse Liecht” ér mâne Mercuri novitatea „Fee Caprice” comedie în 3 acte de Oscar Blumenthal.

O serată artistică în București.

București, 1903 10 Oct. n.

— Raport special. —

Zaharie Bârsan, bursierul „Soc. pentru crearea unui fond de teatru român”, a ținut să dea o reprezentare și în orașul nostru, fiind întrecere. Ideia i-a fost neununată de succes.

Cu vre-o căteva zile înainte Bârsan a sosit în București și a fost primit din partea tinerimei roșine cu brațele des-

chise. În persona lui ne-am obișnuit să salută pe pioneerul teatrului național, căruia să-i ajute Dumnezeu să ducă la bun sfîrșit măreța idee. Si tocmai acum trebuie să-i arătăm mai multă dragoste cănd pornea cu geamantanul în mâna în sprijin nouă lui reședință pe un timp de cățiva ani de dile, ca văzând dragostea și alipirea noastră față de el să începă cu mai multă încredere munca la care e chemat.

Sciea Zaharia Bârsan, că în „capitala țării” se află o mulțime de tineri români, veniți la școlile finale din toate unghiuile țării și din cauza asta nici nă întârziat să ne arate talentul lui nouă celor depărtăți de căminul părintesc.

Să putea înțelege că acăstă inofensivă serată declamatorică-literară să trăească nebagată în semă din partea generosei poliții din „capitală”?

De găea tipătoare jurnalele ungurești — de la cele cu un creștan, până la cele cări ar trebui să se respecte — în contrătinerimea române? Astănu se putea odată cu capul!

Etă cum s-a petrecut și astă. Pe Joi sără (8 Oct. n.) era angajată sala de la „István Föherzeg”, vis-à-vis de podul catenar, pentru serata lui Bârsan.

La 7 $\frac{1}{2}$ era să se începă reprezentarea. Întârziase și grăbind pașii credeam să ajung pe la punctul 2–3 din program.

Când colo ce să vedă? În corridorul hotelului aflu pe toti studenții și pe publicul chemat, și la ușa sălii se postaseră 2 politiști. Erau în toiu discuției.

Arangerii seratei cercau să capaciteze pe d-l detectiv — un ramolit și jumătate care stătea ca un stan de piatră cu invitatea tipărită în mâna și ne aruncă priviri răutăcioase — cercau, dic să-l capaciteze căd e inofensiv întreg programul seratei.

D-l Birăușiu, red. responsabil la „Poporul Român”, angajase sala și întrebăse la timpul său pe bătaș, decă trebuie să anunțe poliția, și acesta răspunse negativ. Acuma răsare ea din pământ „domnul detectiv” și nu voiesc să cedeze nici de căd.

Si năștim de tot, încerca să esplice textul programului și iacă unde ajungea cu conclusia. In program stătea: „bursier al soc. pentru fond.... „Bursier”? Mi az? Az român bankár, Româniaból! Az nem lehet...“ („Bursier? Astă-i un bancher din România! Nu se poate.”)

Il facea pe Zaharia al nostru bancher! Scîti cum e Bârsan mucalit, a început a rîde și a esclamat:

— „Mă, astă-i vătmarea cea mai mare de onore! Să mă facă pe mine, actor, bancher!”

In sfîrșit după multe alergări pe la căpitanul de poliție, am dobândit rezoluție negru pe alb, că avem permisiune să-l ascultăm pe Bârsan. Să fi văzut față abilului detectiv, care speră să fi descoperit cine scie ce comploturi iredențiste!

Nă avut în cătrău, a trebuit să ne lase. Am răsuflat odată, ușurați de o sarcină grea. Să început serata.

D-l Oct. Tăslăuanu deschide serata urând bun sosit lui Bârsan în mijlocul nostru și că cuvențul artistului.

Nu eram mulți în sală — cam la 50–60 de persoane — dăr cred că fiecare dintre noi audind pe Zacharia Bârsan declamând Satira a treia a lui Eminescu a simțit pentru întreg nămul românesc. Privirile ne erau atinute asupra artistului și ne treceau fiori de bucurie audind în mijlocul Babylonului acestuia cosmopolit, limba poetului nostru nemuritor.

Ce am avut atât de spus despre Zah. Bârsan? Că jocă bine? că arta lui te fascină? Astea totale le sciu atât de sute de ascultători de la Brașov, Sebeșul săsesc, Caransebeș! În Pesta însă a atins un record și mai mare: Chiar și domnul detectiv a aplaudat! Nu-i asta lucru mare?

Nă voit să scape din program nici un purtător d-l detectiv, și l-am văzut sădând pe scaun cu paltonul pe el, cu pă-

lăria și mănușile în mâni. Când B. a declamat, „Satira” scăpă să chintei din ochi, ér când s-a terminat „Greva fierarilor”, celebrul monolog al lui François Coppée, răpit de jocul măret al lui Bârsan d-l detectiv nu s-a putut răbdă și a isbuințat în aplause și el.

Era adevărată artă, care cuceresce totul, chiar și pe adversarul tău.

Décă atențunea noastră a fost îndrepătată asupra lui Zach. Bârsan, nu urmăză, că celelalte puncte ale programului au fost de disprețuit. Din contră d-nii Russu și Oct. Goga au scutit să completeze într-un mod excelent ensamblul acestei serate.

D-l Oct. Goga redactorul revistei literare „Luceafărul”, a scutit să ne caracterizeze forte bine volumul de versuri esită din pana lui Bârsan și cu observația fină și adevărată, a cucerit întreg auditorul.

D-l A. Rusu a fermecat pe toti cu „cetăță”-i fermecată. Melodiile pe care li le cântă el, te urmăresc dină și neptea și-ți erau urechi ca glasuri ademenitore de sirena.

Sfîrșindu-se punctele din program, am dat drum limbii și în jurul mesei am petrecut până după miezul nopții în căntăce și discursuri.

Dintre toaste trebuie să remarc toatele d-lor Dr. I. Siegescu, I. Lupăș, Oct. Goga și Dim. Birăușiu, cărora au stîrnit visiere de aplause.

Colonia română a fost forte slab reprezentată. Nu scim, care să fie cauza. Onore excepționilor (Dr. I. Siegescu, I. Onciu jun., I. Onciu sen. cu d-na.)

In mijlocul unei însuflări mari s-a trimis apoi d-lui președinte al Societății pentru teatru următoarea telegramă: „D-lui Iosif Vulcan. Oradea-mare.

Din prilegiul seratei artistice-literare aranjate cu concursul vrednicului bursier al Societății pentru fond de teatru român felicităm comitetul, că aflat un Bârsan”. Tinerimea română din București.

Astfel a decurs serata lui Zach. Bârsan în Pesta. Plecând de la noi, Bârsan pote duce cu sine amintiri că de bune, că să fie sigur, că noi — cei cări ne pregătim departe de ai noștri pentru că să intrăm în viță cu armele sciinței, noi l-am primit ca pe adevăratul preot al muselor și al Thaliei române. Dumnezeu să-i ajute pe cărarea apucată!

H. P. P.

Scrisoarea unei nenorocite.

Acum căteva zile s-a sinucis în Buzău, pe una din băncile Bulevardului, o fosta casieră de la otel Moldavia, cunoscută sub numele fictiv de Aurora Ambré. Etă scrisoarea pe care dânsa a lăsat-o și care ar putea fi de înțețătură prin confesiile ce face:

„In culmea desnădejdei, scărbită de atâtă prăpastie ce există între ce ai voi și ce găsești, când desgustată de ce am întâmpinat la fiecare pas, atunci când mă credeam mai presus de caracterul, de egoismul crud al acelora, între care mă înverțim, de sensibilitatea lor depravată său tocită, mi-am țis: Ajunge!

Când după clipa de revoltă a succedat minutul de sacrificiu, am pus pe buze zimbetul de silă și în gând voința de a murii. Vreau sfîrșitul vieții mele și hotărîrea imi va fi înindeplinită.

Sunt forte lucide clipele în care mă aflu și numai tema ca glonțele să nu ricoseze, mă nelinistește. Mă tem de o agonie prelungă, totă viața mea năa fost de cătă o agonie.

Mi-e frică, că nu voi fi bine, glonțele va ricosă, și atunci... Vao victae... Totuși mă voi hazarda.

La vîrstă de 15 ani, ascultând imboldul susținutului meu nostalgic, doar de o lume netăță, am fugit de lângă ai mei, cu însuși profesorul meu. Am îndurat mult, peripețiile vieții mele sunt atât de triste, atât de durerose, încât date în vîlăag ar părea pasajii din vre-un roman de sensații culese... Voi trece peste ele.

Părasită mă am asvărît în viață, unde prin muncă mi-am susținut traiul. Am căutat să trăesc prin mine însă-mă, să nu fiu din tagma „sclavilor”, cum dice Fr. Nietzsche. Si am isbutit.

Am suferit mult, dăr am trecut și multe obstacole. Ducând o viață retrasă, fără iubit, fără prietenă, de la o vreme chiar și fără cunoștințe, scrieam mult, pierdându-mă în haosul propriilor mele suferințe. Singurul refugiu îmi era lumea fictivă a concepțiilor mele, dăr în ea mai aflat un crâmpie de fericire. Si au trecut ani. Între ai mei nu m'am întors, preferind viața ce o duceam traiului îmbogățit de acasă. M'am învățat prin mediul ce nu corespunde aspirațiilor mele psihice; aceeași fire am rămas.

Etă decă adă am conceput ideea de a-mi pune capăt dilelor și că mă aflu într-o dilemă, din cără ori că de energetic aș fi put scăpa.

Pentru a două ori în viață-mă am ridicat ochii spre dragoste, am iubit și am suferit nespus.

Si, consecințele acelor clipe fericite ale unor momente de uitare de sine, urmărite, sunt gravide.

Mă bucuram la gândul acesta, fericită că și viață-mă până acum stință, ar avea un scop.

Decisă a munci până în ultimele clipe și având o sumă de bani (300 lei) într-o cără suficientă, pentru timpul de grea încercare... eram liniștită.

Mă eșit încale demonul, încarnat într-o femeie, July Gilbert, fosta casieră. Perversă la culme, a scutit să profite de naivitatea mea. I-am confiat, că sunt gravidă, că vréu să plec în căutarea unui serviciu, nefind nici un loc vacant, dăr mi-a furat tot banii ce-i mai aveam. Numai mulțumită unei artiste, am avut cu ce să-mi plătesc drumul, reintorcându-mă în Buzău. Chiar suma de 60 franci, ce îmi împrumutase, nă vrut să mă înapoieze.

Si ca culme, a împrăsciat vorbe, calomii și intrigă, amestecând numele unei persoane pentru care aveam oarecum adâncă simță. Tote au fost în detrimentul meu.

Acum bolnavă, fără un ban, fără serviciu și însărcinată, ce mă pot face? Prefer morțea, ér pentru copil va fi mai bine, căci trăind, tot va fi un bastard, un nenorocit, care în clipe de restrînte va blâstema pe mamă și césul în care a fost conceput.

Rog a nu mi-se face autopsia. Lăsați copilul în pantecele mamei. Sunt creștină ortodoxă, mama armeană, ér tata a fost rus.

Numele celor port nu e al meu, mama de mai e în viață să rămână cu ideea, că-s pierdută, dăr nu morță.

Originară sunt din Iași. De 19 ani.

Acela, care e tatăl copilului meu pe care-l iubesc adânc, ucigator de adânc, a plecat din tără.

Aurora.

— P. S. Tot ce e al meu să rămână gazdei, Ana Moscovici.

ULTIME SCRI.

Viena, 12 Octombrie. Monarhul va primi mâne în audiență pe contele Khuen-Hedervary și pe contele Stefan Tisza. Se asigură că Tisza va fi însărcinat cu constituirea cabinetului.

Budapestă, 12 Octombrie. În urma scirei, că contele Tisza e însărcinat cu constituirea noului guvern, valorile de la bursa de aici au cădut enorm.

Budapestă, 13 Octombrie. Andrassy, Tisza și Perczel să fi designat pe ministrul Lukacs ca pe acela, căruia opoziționarea îar face cele mai puține greutăți și care ar putea să garanteze unitatea partidului liberal.

Sofia, 13 Octombrie. „Dnevnik”, diari ministeriali, este informat, că Bulgaria și Turcia s-au înțelese asupra desconcetrărilor de trupe. Turcia va condecora de sub stăpîn peste 200.000 oameni, Bulgaria aproape la 40.000.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop

»Romana«

este titlul broșurei, care a apărut în editura tipografiei A. Mureșianu, cu descrierea și explicația dansului nostru de salon

„Romana“ dans de colona în 5 figuri. Descrierea și explicația împreună cu muzica ei, după compunerea ei originală. Cu-o introducere („în loc de prefată“), de *Tunarul din Dumbrău, Popa*. — Tipografia Aurel Mureșianu, Brașov 1903.

A trecut deja o jumătate de secol, de când, în epoca redeșteptării noastre naționale, s'a compus și înființat în Brașov „Romana“, unicul dans de colona român. În iarna anului 1901, cu ocazia jubileului de 50 de ani de la fondarea Reuniunii femeilor române, s'a serbat la balul festiv ce s'a dat în Brașov cu ocazia acestei și jubileul de 50 de ani al „Romanei“. La acest jubileu vre-o 20 de părechi, damele purtând costum național, au jucat „Romana“ jubilară, adică au executat acest dans în toamna după regulele și prescrierile originale, cum s'a executat înainte cu 50 de ani la primul bal al „Reuniuniei“.

Autorul broșurei explica „Romana“ în strînsă legătură cu muzica ei după aceste regule și prescrieri originale, fără abaterile și erorile, ce cu timpul s-au furisit în acest dans. (Explicarea figurilor o face slături și în limba germană.)

Meritul autorului broșurei mai sus anunțat este, că a fixat regulele originale ale „Romanei“, ca ori și unde în ținuturile și țările locuite de Români acest dans de colona român să poată fi studiat și jucat cum se cade și uniform. De aceea a adus la finea broșurei și textul frumos și atrăgători muzice a „Romanei“, explicând printre note toate mișcările dansului după tactele muzicei. Pe lângă popularitatea, de care se bucură dansul „Romana“ pretutindeni între noi, a fost tot-denumă o dorință viauă a publicului nostru de a o vedea jucându-se bine, exact și uniform. Credem, că broșura de față, care face istoricul și descrierea figurilor dansului cu multă îngrijire și acurateță, va satisface pe deplin dorinței generale.

Broșura este în cuart mare, hârtie fină și tipar elegant, cu adausul unei căle de note (muzica „Romanei“ cu explicații) și costa numai 2 cor. 50 bani (plus 5 bani porto-postal) pentru România 3 lei.

„Romana“ se poate procura de la tipografia A. Mureșianu, Brașov.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“

din Brașov,

se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înșirute este a se mai adaugă pe lângă portul postal arătat, încă 2 bani pentru recomandare.)

Scrisori scolare.

Recompense și pedepsele în școala poporala, studiu pedagogic de d. *Daru*, cu un adaus, 64 pag. format mare. prețul 60 bani, să poate procura dela Tipografia A. Mureșianu, precum și dela autor și din librarii.

Cântul în școală poporala de *Iuliu Pop*, învățător în Năsăud. Teoriă, praxă și cântări. Este o scriere întocmită pentru cei ce propun cântările. Prețul 60 b. (cu posta 66 b.)

Manual catechetic pentru primii ani școlasticăi, ca îndreptar pentru catecheti, învățători și părinți, prelucrat de *Basilei Răduț*, profesor la seminarul din Blașiu. Prețul 80 b. (cu posta 90 b.)

Gramatica limbii române, pentru școlile inferioare, prelucrată după sistemu foneticismului modern, de *Ioan Papu*. Partea I. Etimologia. Ediția II. Prețul 50 bani.

„Invențătură creștinescă“ și **Catechismul mare** pentru tinerimea greco-catolică III. (1898). Cu binecuvântarea episcopului de Aradiniș al Gherlei, Ioan Alexi. Noua ediție a apărut cu îmbunătățiri și e tipărită cu ortografia cu semne. Conține 284 pag., format 8°, și legată solid și costa cor. 1.60 (cu posta cor. 1.80).

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor pregarandiali, a învățătorilor și a altor omeni pe școală de V. Gr. *Borgovan* prof. de pedagogie. Ediția III. Prețul 2 cor. 40 bani (+ 10 b. p.)

Oral general pentru școala română cu 6 clase și cu un singur învățător de Georgiu Magyar. Prețul 80 b. (+ 10 b. p.)

Scriptologia, séu modul de a învăța ceea ce scriind. Îndreptar pentru învățători la tracarea Abecedarului de Basiliu Tetru prof. pregarandal pens. Prețul cor. 2 (+ 10 b. p.)

Curs practic de limbă maghiară pentru școala popor. rom. întocmit pe baza nouă

ni plan ministerial de învăț. de *Ioan Dariu* cu concursul mai multor bărbați de școală. Partea I. pentru anul I-ii și al II-lea de școală. Prețul 32 bani (+ 10 b. p.)

Cărți de rugăciuni și predici.

Micul mărgăritar sufletesc, cărtică de rugăciuni și cântări, întocmită mai ales pentru copiii mai mărișor. Legată costa 44 bani (+ 5 b. porto).

Carte de rugăciuni, cereri și laude întru onorea Preacuratei Fecioare Maria pentru folosul și măngăierea sufletelor. Prețul legat 40 bani (+ 5 b. porto).

Cuvântări bisericesci scrise de *Ioan Papiu* Tom. III Prețul 3 cor., plus 20 b. porto.

Cuvântări bisericesci de *Ioan Papiu*: tomul III cuprinde cuvântări bisericesci acomodate pentru orice timp; și pentru toate sârbătorile de peste an. Pe lângă predici, se mai află în text către-o instructivă notită istorică privitor la însemnatatea diferitelor sârbători. Fișă-care tom separat costa 3 cor. (plus 10 b. porto)

Predici pe toate Duminecele și sârbătorile de peste an, de *Em. Elefterescu*, cunoscut atât de bine în cercurile românesc din numărările sale scrise. Are 250 pag. Prețul cor. 3 (+ 20 b. porto.)

Predici pentru Duminecele de peste an, compuse după catechismul lui Decharbe, de *V. Christe*. Contine predici dela Dumineca XI după Rosalii până la Dumineca Vameșului. Prețul cor. 1.60 (prin postă cor. 1.70.)

Cuvântări bisericesci pre sârbătorile de peste an scrise de *Ioan Papiu*. Preț. 3 cor. (plus 30 b. porto.)

Cuvântări funebrale și iertăciuni din autori renumiți, prelucrate de *Titu Budu*. Tom. II. preț. 2 cor. (plus 20 b. porto.)

Cartea Durerii de *Emil Bougaud*, tradusă din originalul francez de *Iacob Niculescu*, editura lui Dr. E. *Dăianu*. Timișoara 1895. O cărtică de măngăiere sufletescă, care costa legată 3 corone (plus 10 bani porto).

Cuvântări bisericesci de Massillon traduse din originalul francez de *Ioan Geni* protopop gr.-cat. român al diecesei de Oradea-mare. — Deja în 1898 a apărut în Oradea-mare cartea cu titlu de mai sus care cuprinde 17 predici de ale vestitului orator ecclastic francês. Predicile sunt împărțite de traducător după *anul bisericesc răsăriten*, și fie că este pusă la acea Duminece său sârbătoare, cu a cărei evanghelie se potrivește predica. Un volum elegant de peste 400 pagini în 8° cu portretul lui Massillon. — Traducerea se distinge printr-un limbaj ușor. — Prețul 5 corone (6 Lei 50) plus 30 bani porto.

Mama sfântului Augustin de *Emil Bougaud*, traducere de *Salba*. Editura d-lui prof. Dr. E. *Dăianu*. Tipografia archidioceseană din Blașiu. Cartea are 31 căle de tipar (500 pagini) și este fructul ostenelelor unor laboiosi studenți în teologie dela universitatea București. Cuvântul „Salba“ ne reamintesc societatea literară cu aceeași nume a teologilor din seminarul desființat „S-ta Barbara“ din Viena, căreia societății îi mulțumim publicarea Fabiolei și a unei părți din catechismul cel mare a lui Deharbe. Traducătorii ne oferă o lectură edificătoare în stil îngrijit, tiparul curat, hârtia bună. Prețul unui exemplar legat elegant în pânză este 4 corone (+ 30 b. porto.) Un exemplar broșat 3 corone (+ 30 b. porto).

Cărți pentru comercianți și funcționari de bancă:

Introducere în contabilitate și contabilitatea în partidă simplă, de *I. C. Panțu*. O carte bună pentru a învăța cu ușurință contabilitatea. Pagini I-VII + 213. Prețul 2 cor. (+ 20 b. p.)

Curs complet de corespondență comercială de *I. C. Panțu*. Contine modele de circulare, scrisori de informații, recomanări și acreditive; scrisori în comerțul cu mărfuri, comisiune și expediiune; cestiuni cambiale, afaceri cu efecte, monede, cupone etc. Prețul 3 cor. 20 b. (+ 20 b. p.)

Al doilea capitol din contabilitatea după plăsare, de *I. C. Panțu*. Această broșură conține: afacerile de credit cambial și afacerile de bancă. Prețul broș. 2 corone (+ 10 bani porto).

Un capitol din Contabilitatea după plăsare de *I. C. Panțu*. Tractată principalele contabilități după ilustrate cu diferite exemple. Prețul 1 cor. (+ 10 b. p.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Octob. n. 1903.

Renta ung. de aur 4%	118.15
Renta de corone ung. 4%	97.70
Impr. căil. fer. ung. în aur 3 1/2%	89.15
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	97.40
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	97.—
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	92.—
Bonuri rurale croate-slavone	97.—
Impr. ung. cu premii	205.40
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	155.—
Renta de hârtie austriacă	100.—
Renta de argint austriacă	99.95
Renta de aur austriacă	119.85
Rente de corone austriacă 4%	100.—
Losuri din 1860	153.70
Acțiuni de la Bănci austro-ungare	15.73
Acțiuni de la Bănci ung. de credit	714.—
Acțiuni de la Bănci austriacă de credit	650.25
Napoleondori	19.05
Mărți imperiale germane	117.27 1/2
London vista	239.30
Paris vista	95.10
Note italiene	95.15

Convocare.

Conform ordinului On. Tribunalul reg. u. concernante Nr. 10693—1903 de dtul 14/IX. 1903, se convocă Domnii acționari ai asociației de consum, „COMOARA“ din loc la Adunarea generală extra-ordinară, care se va ține la 1 Noemvrie a.c. în localitatea scălei confesionale române gr. or. de aici, la 3 ore p.m.

Obiectele:

- 1) Abdicarea direcției și
- 2) Alegerea licuidatorilor.

Sasca-montană, la 10 Octombrie 1903.

Direcția.

1.1122.

O fetiță se primește în cuartier la o familie germană, unde pentru un preț moderat are întreținerea întrăgă și poate înveța și lucrul manual.

Familia constă din 4 persoane.

Informații se pot lua în Str. Orfanilor Nr. 5 la drepta parter cătră stradă, la D-l E. Schiller.

TIPOGRAFIA**A. Mureșianu**

Brașov, Târgul Înului Nr. 30.

Acstabiliment este provădut cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine assortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în poziție de a putea executa ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE

IN AUR, ARGINT SI COLORI.

CĂRȚI DE SCIINTĂ,

LITERATURĂ SI DIDACTICE

STATUTE.**FOI PERIODICE.****BILETE DE VISITĂ**

DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.**BILETE DE LOGODNĂ SI DE NUNȚĂ**

DUPĂ DORINȚĂ SI ÎN COLORI.

ANUNȚURI.

Comandele eventuale se primesc în bioul tipografiei, Brașov Târgul Înului Nr. 30, etajul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugă a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

A. V. I. S.

Prenumerăriile la „Gazeta Transilvaniei“ se pot face și reînnoi ori și când la 1-ma și 15-a fiecărei luni.

Domnii abonenți se binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca spedarea să li se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou să se binevoiască a serie adresa lămurit și să arete și posta ultimă.

Administrator. „Gaz. Trans.“

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciurel și la Eremias Nepoții.